

ภาพและประวัติพระเครื่อง หลวงพ่อชา สุภทฺโท

จากหนังสือ บุญญฤทธิ์ พระโพธิญาณเถร

หลวงพ่อชา สุภทฺโท วัดหนองป่าพง

อำพล เจน บรรณาธิการ

คำนำเล่ม

เกี่ยวกับพระเครื่องหลวงพ่ชานั้น มีทั้งผู้ทราบว่าคุณมี และผู้ไม่ทราบว่าคุณมี กระแสถกเถียงเรื่องนี้จึงมีอยู่ทั่วไป หาข้อยุติลงไม่ได้

ทางวัดหนองป่าพงเคยออกแถลงการณ์ปฏิเสธว่าวัดไม่เคยสร้างหรือมีพระเครื่อง แถลงการณ์นั้นแพร่หลายออกไปทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ คนทางไกลยิ่งปักใจ เชื่อว่าหลวงพ่ชาไม่มีพระเครื่องจริง ๆ

แถลงการณ์นั้นเกิดขึ้นในวาระที่มีผู้ฉวยโอกาส เล่นในระหว่างงานบำเพ็ญกุศลศพ หลวงพ่อก็มีข่าวว่ามีผู้ทำเหรียญของหลวงพ่ออกมาจำหน่ายทางวัดทราบเรื่องเกรงจะเกิดความเสียหาย จึงทำแถลงการณ์ออกชี้แจงว่า วัดไม่มีเหรียญดังกล่าว วัดไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเตือนพุทธศาสนิกชนคนดีอย่าหลงเชื่อ

เนื่องจากแถลงการณ์ไม่ชัดเจนพอ มีเจตนาเพียงเพื่อระงับเรื่องเหรียญที่ทำขึ้น เฉพาะเวลานั้น แต่ก็มีผลให้คนทั้งหลายเข้าใจว่า ไม่มีเลยทั้งหมด

คนที่เพื่อบว่าหลวงพ่ไม่มีพระเครื่องก็เป็นฝ่ายหนึ่ง

ส่วนคนที่เคยได้รับพระเครื่องจากหลวงพ่ทั้งในสมัยท่านยังแข็งแรงและแสวงหากัน ในภายหลัง จากที่ท่านเลิกสร้างแล้วก็รู้จัก และเชื่อเต็มหัวใจแห่งศรัทธาว่าท่านมีพระเครื่องจริง ๆ ก็เป็นอีกฝ่ายหนึ่ง 1

ผู้ที่เชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง ทราบบ้างไม่ทราบบ้าง แต่ก็อยากจะได้พระเครื่องหลวงพ่ โดยที่ไม่เคยทราบว่าพระเครื่องหลวงพ่มีแบบไหนลักษณะใดอย่างไรก็เป็นอีกฝ่ายหนึ่ง

ฝ่ายที่สามนี้น่าเห็นใจที่สุด เพราะเมื่ออยากจะได้พระเครื่องหลวงพ่แล้ว เป็นอัน เหมือนคนตาบอด ซึ่งคนตาบอดนั้นจะเห็นอะไรกันชัดแจ่มเป็นอันไม่มีหวัง พวกเขาจึงได้พระ

เครื่องที่เขาทำปลอมขึ้นไปหลงกราบไหว้บูชาโดยมาก

หนังสือเล่มนี้ไม่อาจบอกได้ว่าทำขึ้นเพื่อคนฝ่ายไหน แต่บอกได้ว่าทำขึ้นแก่ทุกฝ่าย เพื่อยุติข้อถกเถียง และเปิดเผยข้อเท็จจริง ของเรื่องราว รูปร่างหน้าตาของพระเครื่องหลวงพ่ เท้าที่จะทำได้

ประโยชน์ของหนังสือเล่มนี้ ควรมีแก่ผู้สนใจในวัตถุมงคลหลวงพ่อนอกเหนือไปจาก ความสนใจในธรรมชาติของหลวงพ่ ซึ่งเป็นสมบัติกลาง ใครมีปัญญาก็สามารถศึกษาข้อธรรมคำ สอนของท่านได้เองด้วยจิตใจ แต่วัตถุเป็นของต้องลงคล้ำด้วยกาย จำต้องอาศัยตำราชี้แนะให้ตา ได้เห็นรูป เห็นสี สันจึงจะได้พบของจริงแท้ถูกต้อง

หวังว่าทุกท่านจะพบประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ตามสมควร

เกี่ยวกับเรื่องวัตถุมงคลและพระเครื่องของหลวงพ่ชาผู้เคารพศรัทธาหลวงพ่ ส่วนมากเข้าใจว่าหลวงพ่ไม่มี

แต่ความจริงมี

"มี" ที่เป็นความจริงนั้นได้มีอยู่ในช่วงเวลาไม่นานนักคือระหว่างปี พ.ศ.2510-2520 ซึ่งเป็นช่วงเวลา หลวงพ่ได้แจกวัตถุมงคลและพระเครื่องที่ท่านอธิษฐานจิตปลุกเสกไว้ให้กับ ลูกศิษย์ลูกหาและผู้เคารพเลื่อมใสท่านทั้งหลายทั้งปวง

วัตถุมงคลและพระเครื่องของหลวงพ่ชาที่ได้แจกจ่ายโดยไม่มีการจำหน่ายนั้นมีอยู่ มากมายหลายพิมพ์ ยากแก่การรวบรวมได้ครบ ที่ได้ลงพิมพ์ไว้ในนี้ไม่ได้หมายความว่า ได้ ครบถ้วนสมบูรณ์ เป็นแต่ลงเท่าที่สามารถหาหลักฐานและความแน่ชัดในการสร้างการแจกโดย ไม่มีที่เคลือบแคลงสงสัยเท่านั้น เพราะว่าบางท่านก็อ้างว่าได้รับพระเครื่องพิมพ์นั้นพิมพ์นี้จาก หลวงพ่ แต่ความจริงพระเครื่องบางพิมพ์ที่ได้รับมานั้นไม่ใช่พระเครื่องของหลวงพ่ แต่เป็น พระเครื่องของครูบาอาจารย์อื่น ๆ ที่มีญาติโยมนำมาถวายด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น สามเณรบิดา ตายยกเอาพระที่บ้านมาถวายท่าน เข้าทำนองเอาไปไว้วัด ซึ่งหลวงพ่เมื่อรับถวายมาแล้วก็แจก ให้แก่ผู้อยากได้ต่อไปลักษณะเช่นนี้จึงไม่อาจนำพระเครื่องเหล่านั้นมารวบรวมลงพิมพ์ได้

วัตถุมงคลและพระเครื่องของหลวงพ่ที่ลงพิมพ์ ไว้ในนี้จึงเป็นพระเครื่องที่แน่ใจ แล้วว่าเป็นของหลวงพ่อย่างแท้จริง

1. พระเกษ (พ.ศ. 2510)

ลักษณะเป็นแผ่นตะกั่วมันหุ้มเป็นแท่ง ขนาดประมาณหัวลูกป็น ยาวบ้าง สั้นบ้างหัวกลมมนแบบลูกป็นบ้าง หัวตัดท้ายตัดบ้าง หัวแหลมเป็นทรง กรวยบ้าง

รุ่นแรกสุดทำเป็นหัวมนแบบลูกป็น ทำขึ้นในปี 2510 ส่วนแบบอื่น ๆ กำหนดรุ่นไม่ได้ว่าอย่างไรก่อนหลัง คงแต่

เพียงบอกได้ว่าได้มีการทำออกมาติดต่อกันหลายปี รูปทรงที่แตกต่างกันนั้นเกิดจากฝีมือผู้พิมพ์
ห่อตะกั่วแต่ละคนไม่เหมือนกัน ห่อตามถนัด อย่างเช่นปี 2517 ท่านอาจารย์ผาเป็นผู้ห่อคนเดียว
ลักษณะของพระเกษจึงเป็นรูปทรงกรวย ขนาดก็ไม่แน่นอน

ข้างในพระเกษบรรจุเส้นเกษาของหลวงพ่อบุชาและผงพุทธคุณ แต่รุ่นหลัง ๆ มีเพียง
เส้นเกษาอย่างเดียว

พระเกษเป็นของเล่นยาก ดุยาก ถ้าไม่ใช่ผู้ได้รับจากหลวงพ่อก็จะไปหาเอาจากที่
อื่นก็น่ากลัวว่าจะถูกของปลอม ได้ยินว่าแม่ตะกั่วถ่วงอวนหรือแหก็มีผู้เอามาอ้างว่าเป็นพระเกษ
และก็ยังขายได้

2. รูปถ่ายและตะกรุด 3 กษัตริย์ (พ.ศ. 2510)

ปีเดียวกันกับที่มีพระเกษออกมา คุณกฤษณะและแม่ชีวิไลได้ถือวิสาสะสร้างรูปหลวง
พ่อพร้อมกับตะกรุด 3 กษัตริย์เลี่ยมรวมกันในกรอบพลาสติกเป็นจำนวนประมาณ 500 อัน พร้อม
กับทำปลอกพระเครื่องรูปหลวงพ่อ นั่งในซุ้มระฆังอย่างพระสมเด็จฯ โดยว่าจ้างช่างในจังหวัด
นครสวรรค์ทำให้ ๆ

ปลอกพระเครื่องได้นำมาถวายหลวงพ่อ ส่วนรูปถ่ายและตะกรุด 3 กษัตริย์ไม่ถวาย

ต่อมาหลวงพ่อบอกว่าได้มีการสร้างรูปถ่ายและตะกรุด 3 กษัตริย์ด้วย ก็สั่งให้แม่ชี
วิไลนำรูปถ่ายและตะกรุด 3 กษัตริย์มามอบให้ท่าน เพราะเกรงว่าจะเป็นการทำขึ้นเพื่อประโยชน์
ตน (ความจริงเรียกว่ายึดมา) เมื่อแม่ชีวิไลนำรูปถ่ายและตะกรุด 3 กษัตริย์มาถวายหลวงพ่อแล้ว
หลวงพ่อก็นำออกแจกจ่ายแก่ญาติโยมทั่วไปจนหมด

รูปถ่ายและตะกรุด 3 กษัตริย์ จึงถือว่าเป็นวัตถุมงคลรุ่น 2

3. หลวงพ่อบุชาหลังใบไม้ (พ.ศ. 2510)

สืบเนื่องจากปลอกที่คุณกฤษณะและแม่ชี
วิไลนำมาถวาย หลวงพ่อก็ได้อนุญาตให้มีการสร้างพระ
เครื่องเนื้อผงขึ้นเป็นครั้งแรกโดยใช้ปลอกดังกล่าว ผู้ที่
ได้เข้าร่วมกดพิมพ์พระคนหนึ่งคือคุณชัยสิทธิ์ เตชะศิริ
ชนะกุล ซึ่งได้เล่าว่าพิธีกดพระทำขึ้นที่ได้ฤกษ์ฤกษ์หลวง
พ่อกำหนดเองในหมู่ลูกศิษย์ใกล้ชิด

ระหว่างที่กำลังผสมผงพุทธคุณ หลวงพ่อบอกว่าให้ไปเอาจีวรมา ททุกคนเข้าใจว่า
หลวงพ่อบอกจะเอาจีวรมาห่ม แต่ปรากฏว่าท่านจะเอามาผสมใส่ในเนื้อพระด้วย จึงเกิดการถกกันว่า
จะเอาจีวรใส่ลงได้อย่างไร คุณชัยสิทธิ์แสดงความคิดเห็นว่าให้ตัดจีวรเป็นชิ้นเล็ก ๆ บรรจุไว้ใน
องค์พระทุกองค์ ภายหลังถ้าจะพิสูจน์ว่าพระแท้หรือไม่ให้หักพระออกดู ถ้าพบจีวรก็แปลว่าแท้
แต่หลวงพ่อบอกไม่ยอมให้ทำเช่นนั้น ท่านว่าขึ้นทำอย่างนั้นพระก็หักหมด จึงให้เอาจีวรทั้งผืนเผาไฟ
เอาขี้เถ้าจีวรมาผสมนอกจากนี้ยังมีขี้เถ้าจีวรแล้ว ยังมีเส้นเกษาของหลวงพ่อบอกผสมอยู่ด้วย รวมทั้งขี้
ตุบจากกระถางธูปบูชาพระประธานในศาลาและผงดอกไม้มบูชาพระประธานในศาลาผสมอยู่ด้วย

ลักษณะของของพระเครื่องรุ่นแรกนี้ทำเป็นรูปหลวงพ่อนั่งสมาธิอยู่ในซุ้มระฆัง ฐานสองชั้น เนื้อขาวอย่างปูนปลาสเตอร์ เป็นพระไม่มีหน้ามีตา ด้านหลังเป็นรอยใบไม้.ทุกองค์ บางคนเข้าใจว่าเป็นใบโพธิ์แต่ความจริงเป็นใบไม้ธรรมดาทั่วไป ที่ทำเช่นนี้เพื่อความหมายว่าเป็นวัดป่าเท่านั้น ไม่มีเจตนาอื่น

ขนาดขององค์ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานได้ เนื่องจากว่าผู้แกะพระออกจากบล็อกมีหลายคน บางคนหยิบพระโดยใช้นิ้วคืบด้านบนกับด้านล่างของพระ ก็จะทำให้พระดูสั้นลงหรือดูเตี้ยลงเล็กน้อย ถ้าใช้นิ้วคืบพระด้านข้างก็จะทำให้พระดูชะลุดขึ้นเล็กน้อย คงประมาณขนาดของพระได้ว่าอยู่ในราว ๆ ความกว้างประมาณ 2.4 ซม. ยาว 3 ซม. มีบางองค์กว้างถึง 2.6 ซม. และยาว 3.5 ซม. ก็มี ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากการตัดปีกไม่เท่ากัน แต่ถ้าจะเอามาตรฐานโดยวัดจากขอบพระพิมพ์พระจริงวัดจากบนถึงล่าง โดยไม่นับส่วนปีกที่เกินออกมา ก็ควรจะอยู่ในราว 3.2 ซม. ส่วนความหนาของพระยังไม่แน่นอนใหญ่ มีทั้งหนามาก หนาพอดี และบางเกินไป

เนื้อพระโดยมากเป็นสีขาวอย่างปูนปลาสเตอร์ ที่เป็นสีเทาก็มี เทาอมเหลืองก็มี ทั้งนี้เพราะการผสมเนื้อพระแต่ละวันไม่เหมือนกัน ลักษณะพื้นผิวของพระดูหยาบและคล้ายจะแตกหักโดยง่าย แต่ถ้าดูด้วยแว่นขยายจะพบความแห้งและแกร่งไม่น้อย ในองค์ที่เนื้อผงออกสีขาว ผิวบางส่วนขึ้นเป็นเงามันคล้ายผิวของพระสมเด็จเจ้านาคปรกสุโขวิเวโก หลังตราราย ของเจ้าคุณนรฯ สีของเนื้อพระก็ขาวเหมือนกัน

ข้อสังเกตพระรุ่นนี้ต้องดูที่ซุ้มระฆังด้านบน ซึ่งจะขีดขอบพระด้านบนมากเป็นพิเศษ และถ้าจะวัดความกว้างของซุ้มก็ดูจะได้มาตรฐานมากกว่า วัดขนาดองค์พระ คือความกว้างของซุ้มด้านล่างอยู่ในราว 2.2 ซม. ความสูงของซุ้ม 2.9 - 3 ซม.

พระเครื่องรุ่นแรกนี้มีทั้งที่รอยกากเพชรไว้ด้านหน้า และไม่รอยกากเพชร

ที่มีการรอยกากเพชรนั้นเกิดจากผู้กดพิมพ์คิดเอากากเพชรมาโรยลงไปเอง เมื่อหลวงพ่อกำลังเข้าก็ตำหนิว่าเป็นพระลิเก จึงเลิกรอยกากเพชร แต่ว่ารุ่นหนึ่งนี้มีด้านหลังเป็นใบไม้ทุกองค์

พระเครื่องรุ่นนี้มีของปลอมออกมานานแล้ว ปลอมกันหลายหมู่หลายคณะ แต่ของปลอมไม่สามารถทำเนื้อได้เหมือน พิมพ์ก็ไม่เหมือน

4. หลวงพ่อบาหลังเรียบ (พ.ศ. 2511)

หลังเรียบนี้ใช้บล็อกเดียวกับรุ่นหลังใบไม้ เนื้อหามวลสารก็เป็นอันเดียวกัน คือใช้ผงเดิมที่ยังเหลือค้างอยู่จากปีที่แล้ว (2510) ต่างกันเพียงด้านหลังเท่านั้นที่ทำเรียบ ๆ ไม่มีอะไร

ดังนั้นข้อสังเกตในการแยกรุ่นแรกกับรุ่นสองจึงอยู่

ที่ด้านหลัง รุ่นแรกจะมีรอยใบไม้ทุกองค์ ทั้งที่รอยกากเพชรและไม่รอยกากเพชร หากมีรอยใบไม้แล้วถือเป็นรุ่นแรกทั้งหมด ส่วนรุ่นสองนี้แม้ว่าด้านหน้าจะเหมือนรุ่นแรกทุกประการเพราะใช้บล็อกเดียวกัน แต่ด้านหลังจะเรียบไม่มีรอยกดพิมพ์ด้วยใบไม้

5. หลวงพ่อชาห้าเหลี่ยม ใหญ่ (พ.ศ. 2512)

อาจารย์โพธิ ชัมภรัตน์ เจ้าของโรงเรียนเอนกวิทยา จังหวัดอุบลฯ เป็นผู้สร้างถวาย โดยว่าจ้างนายคล้าย ธีรมาตร แกะบล็อก และได้ผงสำหรับสร้างจากมรรคทายกริน วัดป่าใหญ่ (พระเจ้าใหญ่อินแปลง) เท้าที่พบพระพิมพ์นี้มีอยู่หลายเนื้อ หลายสี บางองค์หลังเรียบ บางองค์มีรอยนิ้วหัวแม่มือกดพิมพ์ไว้ด้านหลังพระ รอยมีอนั้นคนทั่วไปเข้าใจว่าเป็นรอยมือหลวงพ่อชา ความจริงไม่ใช่ เป็นรอยมือของอาจารย์โพธิ์เอง ท่านจะกดไว้เพื่ออะไรก็ไม่ทราบ บางทีจะมุ่งหวังให้พระดูสวยหรือเป็นเอกลักษณ์

ส่วนตัวก็ได้

พระพิมพ์นี้ได้มีการนำออกขายโดยผลการที่หน้าวัดป่าใหญ่โดยมรรคทายกรินเป็นผู้ขาย

ถ้าใครไม่ได้รับจากมือหลวงพ่อก็อาจจะไม่สบายใจนักก็ได้

6. หลวงพ่อชาพิมพ์ใหญ่ (พ.ศ. 2513)

สืบเนื่องจากบล็อกหลวงพ่อชารุ่นแรกและรุ่นสอง คือรุ่นหลังใบไม้และหลังเรียบ เป็นบล็อกที่หลวงพ่อเห็นว่าไม่มีหน้าไม่มีตา จึงมอบบล็อกให้นายคล้าย ธีรมาตรไปแกะใหม่ โดยทำให้มีหน้ามีตามีจมูกชัดเจนขึ้น เมื่อนายคล้ายนำบล็อกไปแกะพิมพ์เสร็จแล้ว ไม่ได้เอาบล็อกที่แกะเสร็จมาถวายหลวงพ่อโดยทันที หากแต่ได้กดพิมพ์พระออกมาจำนวนหนึ่ง คือกดพิมพ์ทีละ 100 องค์บ้าง 200 องค์บ้าง เสร็จแล้วนำพระมาถวายหลวงพ่ออธิษฐานจิตให้ เมื่อหลวงพ่ออธิษฐานจิตให้แล้วได้ขอพระกลับไปครั้งหนึ่ง ถวายหลวงพ่อครั้งหนึ่งทุกครั้งไป

พระพิมพ์นี้ที่นายคล้ายกดพิมพ์ที่บ้านไปถวายหลวงพ่อทีละครั้งโดยมากเนื้อพระจะออกสีขาวนวลหนักไปทางเนื้อปูนผสมว่าน

ต่อมานายคล้ายได้นำพระออกขาย คนไปซื้อกันมาก หลวงพ่อทราบข่าวว่านายคล้ายขายพระก็ให้คนไปยึดเอาบล็อกกลับคืน

เมื่อได้บล็อกคืนมาแล้วหลวงพ่ออนุญาตให้มีการกดพิมพ์พระด้วยบล็อกนี้ภายในวัด กดครั้งละ 10 องค์บ้าง 50 องค์บ้าง กดคราวละน้อย พอได้แจกแก่ผู้มากราบขอ เนื้อพระที่กดพิมพ์ในวัด โดยมากหนักไปทางเนื้อดอกคยะยอม ซึ่งมีอยู่มากในวัด พอถึงฤดูบานก็บานแล้วร่วงเกลื่อนวัด หลวงพ่อให้ไปเก็บกวาดเอามาทำพระ

หลวงพ่อชาพิมพ์ใหญ่ เนื้อผง ผสมเส้นเกศา (2513) เฉพาะบล็อกนี้มีหลายเนื้อ

แม้ว่าโดยมากจะเป็นเนื้อดอกคยอมก็ตาม เนื้ออื่นที่แปลกออกไปก็มี ที่ทำขึ้นในวัด เช่นกัน ดังนั้นพระพิมพ์นี้จึงมีหลายเนื้อ

หลังจากพิมพ์พระได้พอควรแล้ว หลวงพ่อได้นำบล็อกพระพิมพ์นี้ขึ้นไปเก็บไว้บนหอระฆัง โดยโบกปูนปิดเอาไว้ในเพดาน บล็อกพิมพ์นี้จึงไม่มีโอกาสถูกนำออกมาใช้อีก

7. หลวงพ่อชาพิมพ์หัวโน และพิมพ์ธรรมดา (พ.ศ. 2516)

ระหว่างปี 2514-2515 ก็มีการสร้างพระเครื่องถวายท่านแจกหลายรุ่นหลายพิมพ์ แต่ไม่สามารถจะรวบรวมหรือเรียงตามลำดับก่อนหลังได้ ทราบว่าได้มีการสร้างบล็อกเก็ตรูปท่านขึ้น 12 อันในปี 2514 และมีพระพิมพ์แปลก ๆ ปรากฏอยู่หลายพิมพ์บางพิมพ์ หลวงพ่อได้มอบให้พระลูกศิษย์ซึ่งไปรักษาการเป็นเจ้าอาวาสตามวัดสาขาต่าง ๆ แจกแก่ญาติโยม เช่นหลวงพ่อเทียง โชติธมโม วัดป่าอรัญวาสีก็ได้พระของหลวงพ่อกมาแจกอยู่ ระหว่างปี 14-15 หลวงพ่อเทียงแจกแล้วไม่ได้บอกว่าจะไร ผู้ได้รับไปเข้าใจว่าเป็นพระเครื่องของหลวงพ่อเทียง ภายหลังผู้เขียนได้กราบเรียนถามหลวงพ่อเทียง จึงทราบว่าเป็นพระของหลวงพ่อชาให้มาแจก ไม่ใช่พระของท่านแต่อย่างใด

หลวงพ่อชาเนื้อผงพิมพ์หัวโน มีเส้นเกษาอยู่ในเนื้อ (2516)

พระสมเด็จหลวงพ่อชา (พ.ศ. 2514-2515)

พระอาจารย์เทียง
โชติธมโม
แจกที่วัดป่าอรัญวาสี

ครั้นถึงปี 2516 มีชาวนครสวรรค์ขึ้น

พระลูกวังัดมาเร่ขายที่เมืองอุบลฯ ผ่านมาที่หน้าบ้านคุณชัยสิทธิ เดชะศิริธนะกุล คุณชัยสิทธิได้สนทนากับเขา ทราบว่ามีความสามารถในการแกะบล็อกพระเครื่อง จึงว่าจ้างให้แกะบล็อกพระหลวงพ่อชา โดยตกลงกันว่าต้องทำให้เหมือนพระเครื่องรุ่นแรก คือรุ่นหลังใบไม้

ต่อมาชาวนครสวรรค์นำบล็อกพระที่แกะสำเร็จแล้วมาให้ 2 บล็อก คุณชัยสิทธิเห็นว่าแกะได้ไม่เหมือน จึงไม่ยอมรับไว้เพราะถือว่ามีผิดข้อตกลง

วันหนึ่ง คุณชัยสิทธินั่งสนทนากับหลวงพ่อที่ได้ถุณภูทักท่าน ก็แลเห็นชาวนครสวรรค์เดินเข้ามา คุณชัยสิทธิร้อนใจรีบเล่าเรื่องบล็อกถวายหลวงพ่อทราบโดยเร็ว เมื่อชาวนครสวรรค์เข้ามาถึงแล้วก็กราบเรียนฟ้องหลวงพ่อกว่า คุณชัยสิทธิจ้างแกะบล็อกแล้วไม่เอา เขา

เสียหายมาก เพราะว่าลงทุนไปแล้วไม่ได้คืน

คุณชัยสิทธิเห็นว่าเรื่องจะยืดเยื้อ จึงตัดใจยอมจ่ายเงินให้ไปเพื่อจะได้หมดเรื่องหมดราวเสียที โดยจ่ายเงินไปเป็นจำนวน 500 บาท

เมื่อชาวนครสวรรค์ได้เงินแล้วก็กลับไป คุณชัยสิทธิก็เอาบล็อกขึ้นมาจะทำลายทั้งหลวงพ่อกซึ่งนั่งฟังและดูเหตุการณ์เงียบ ๆ มาดลอดร้องห้ามว่าอย่าทุบ อย่าทุบ เก็บไว้ เก็บไว้สร้างพระอีก

ตกลงบล็อกทั้งสองก็ได้กดพิมพ์พระขึ้นมาแจกแก่ญาติโยม
อีกในปีนั้น

พระที่พิมพ์ด้วยบล็อกทั้งสองนี้โดยมากเป็นเนื้อที่เรียกกันว่า
มะพร้าวกรก คือหลวงพ่อดีบุกเอาผงขาวในก้อนหินที่เชื่อกันว่าเป็น
หินศักดิ์สิทธิ์ที่ฤๅษีในสมัยก่อนทำเอาไว้ เป็นหินที่ลักษณะขนาดกำปั้น
กลมกลิ้งสวยงาม ซึ่งถ้าทุบแตกแล้วตรงใจกลางจะมีผงขาว ๆ รวมตัวอยู่
หลวงพ่อก็ได้เอาผงส่วนนี้มาผสมสร้างพระ จึงเรียกกันว่า "เนื้อมะพร้าว
กรก"

บล็อกพระอันที่หนึ่งเป็นบล็อกธรรมดา อีกบล็อกหนึ่งจะพบว่า
ที่ศีรษะหลวงพ่อด้านซ้ายจะมีตุ่มกลมเป็นเม็ดติดอยู่ คนจึงเรียกว่าบล็อก
หัวโน ที่เกิดเป็นตุ่มขึ้นนี้เนื่องจากว่าในบล็อกเกิดมีฟองอากาศอยู่ตรง
นั้นพอดีทั้งสองบล็อกนี้มีลักษณะเดียวกัน เว้นแต่ตุ่มกลมที่ศีรษะหลวง
พ่เท่านั้น

มีพระเนื้อดอกคดยอมที่กดด้วยบล็อกทั้งสองนี้อยู่รุ่นหนึ่งซึ่ง
ทุกวันนี้หายาก เป็นพระที่ผสมด้วยน้ำมันซีโล้ สร้างขึ้นจำนวน 50 องค์

มูลเหตุที่สร้างนั้นเกิดขึ้นขณะหลวงพ่อกำลังดูแลเรื่องสร้างโบสถ์ คุณชายสิทธิเห็นช่าง
เอาน้ำมันซีโล้ทาพื้นล่างของโบสถ์ก็ถามหลวงพ่อกว่า **ทาทำไม**

หลวงพ่อกว่า **ทากันน้ำซึม**

หลวงพ่อกำพิมพ์หัวโน เนื้อ
ดอกคดยอมผสมน้ำมันซีโล้
พระไม่แข็งแรง ชำรุดเสียหาย
ทุกองค์ (2516)

คุณชายสิทธิได้ยิน เกิดความคิดว่าถ้าเอาน้ำมันซีโล้มา
ผสมสร้างพระคงจะดี เพราะว่ากันซึมได้

หลวงพ่อก็ว่า **เอจันรี**

คุณชายสิทธิว่า **เอา**

หลวงพ่อก็อนุญาตให้ลองดู

เมื่อทำพระออกมาได้ 50 องค์ หลวงพ่อให้เลิก เพราะ
เห็นว่าไม่ได้ผลดีดังที่คุณชายสิทธิคิด พระชุดนี้ไม่สวย แกรมฟูพัง
ง่ายไม่แข็งแรง หลายองค์คงพังเป็นฝุ่นไปแล้ว ที่ยังเหลืออยู่ก็
พรวนเป็นรู จึงจัดว่าเป็นพระหายากอีกเนื้อหนึ่ง

พระพิมพ์นี้ที่ทำด้วยเนื้อดอกคดยอม ทำขึ้นเป็นครั้งแรก
สำหรับบล็อกทั้งสอง หลังจากนั้นจึงทำเนื้อมะพร้าวกรกออกมา
และมีเนื้ออื่น ๆ อีกหลายเนื้อ

ไม่ว่าจะเป็นเนื้ออะไรก็ตาม หากเป็นพระที่มาจากบล็อกทั้งสองเป็นไว้วางใจได้
เพราะว่าทำขึ้นในวัด ไม่รั่วไหลออกนอกวัด แต่อย่างไร

หลวงพ่อกำพิมพ์หัว
มะพร้าวกรก พิมพ์หัว
โน ไม่มีเส้นเกศา บาง
องค์แห้งแล้ว หดตัว
เล็กลงมาก ขนาดของ
แต่ल्पเนื้อกำหนด
มาตรฐานไม่ได้

เรียบ

เป็นพระที่บริสุทธิ์ผุดผ่องในการสร้าง เทียบเท่ากับรุ่นแรกหลังใบไม้ และรุ่นสองหลัง
บล็อกทั้งสองนี้ได้พิมพ์พระออกมาเรื่อย ๆ หลายครั้ง ไม่สามารถแยกได้ว่าเนื้อไหน
ก่อนหลัง คงทราบแต่ว่า เนื้อดอกคยะอมผสมน้ำซีโล่เท่านั้นที่พิมพ์ขึ้นเป็นครั้งแรกด้วยบล็อกทั้งสอง

(ในปีเดียวกันนี้ทราบว่าได้มีการทำบล็อกเกิดขึ้น 124 อัน แต่ไม่มีภาพให้ดู)

8. หลวงพ่อชาหน้าตรง พิมพ์ จส. (พ.ศ. 2517)

พระเครื่องพิมพ์นี้ร่วมมือกันสร้างขึ้น
สามคน คือร้านง่วนอัง, คุณอ๊อด และอีกคนไม่
ทราบชื่อ แต่เป็นเจ้าของแผงหนังสือพิมพ์ที่
โรงหนังสือศิริสิน (เก่า) กตพิมพ์ขึ้นมาในวัดทั้ง
104 องค์ ระหว่างกตพิมพ์กันอยู่นั้น คุณชัย
สิทธิไปกราบหลวงพ่อดดี หลวงพ่อกล่าว
ว่า **เขาขอรูปลงไปทำบล็อกกด ดันไป
ทำเป็นบล็อกทองเหลืองมา โน่น**

กำลังกดอยู่หอดัน ไปดูสิ

หลังจากกตพระได้ครบจำนวน 104 องค์แล้ว นำพระถวายหลวงพ่อดดี และขอบล็อก
กลับคืน อ้างว่าจะเอาไปลบตัวหนังสือ **"จส."** ที่ด้านหลังออกเสียก่อน จึงจะนำมาถวายหลวง
พ่อดดี เพราะว่าอยากให้มีพระที่ด้านหลังมี **"จส."** อยู่แค่ 104 องค์ หลวงพ่อดดีก็อนุญาตให้นำ
บล็อกกลับไป

ปรากฏว่าเอาบล็อกไปนานนับเดือน ไม่เอามาคืน ต้องส่งคนไปตาม เมื่อได้บล็อก
มาแล้วหลวงพ่อดดีได้จัดพิมพ์เองเป็นพระเนื้อชานหมากจำนวน 12 องค์ ส่วนเนื้อเทียนไขก็มี แต่
ว่าเป็นของท่านอาจารย์คำ วัดสวนกล้วยทำขึ้นทีหลัง เนื่องจากว่าภายหลังหลวงพ่อดดีเอาพาดแล้ว
บล็อกนี้ได้ตกไปอยู่กับท่านอาจารย์คำ และท่านได้กตพระพิมพ์นี้ขึ้นที่วัดสวนกล้วยหลายรุ่น
หลายเนื้อ ปัจจุบันนี้ท่านอาจารย์เลี่ยม เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง ได้ขอเอาบล็อกนี้กลับมาเก็บไว้
ที่วัดหนองป่าพง และไม่มีการสร้างพระด้วยบล็อกนี้ขึ้นมาอีก

9. พระเกษเจดีย์ คณะศิษย์ ร.ร.นายเรืออากาศ สร้างถวาย (พ.ศ. 2517)

คณะผู้สร้างได้มากราบขออนุญาตหลวงพ่อสั่งสร้างวัดถมวงคล เพื่อเป็นที่ระลึกสำหรับนักเรียนนายเรืออากาศรุ่นที่กำลังจะจบ หลวงพ่อไม่อนุญาตให้สร้างรูปท่าน แต่บอกให้ทำเป็นพระเกษ ซึ่งหลวงพ่อบอกหมายถึงพระเกษอย่างที่ท่านทำสมัยแรก แต่ทางคณะผู้สร้างอาจไม่เข้าใจความหมาย จึงได้ออกแบบสร้างเป็นรูปเจดีย์เรียกว่าพระเกษเจดีย์ โดยขออนุญาตสร้างจำนวน 500 อัน

เมื่อสร้างเสร็จแล้วยกมาถวาย ปรากฏว่าไม่ทำให้เสร็จสมบูรณ์ คือเพียงทำเป็นพระเกษสองชั้นหน้าหลัง ไม่ประกบกันให้เรียบร้อย ผลก็คือหลวงพ่อดึงให้ศิษย์มาช่วยกันประกบติดให้ ท่านบ่นว่า นี่เอางานมาให้ทำอีก

เมื่อให้ลูกศิษย์ทำการประกบเจดีย์เข้าด้วยกัน ท่านให้บรรจผงและเส้นเกษาไว้ด้วย พอทำเสร็จให้นำนับดูปรากฏว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 700 อัน หลวงพ่อร้อง **อ้าว ขอ 500 ทำ 700 เสียนี้**

หลังจากที่ท่านอธิษฐานจิตเสร็จแล้ว คณะผู้สร้างมาขอรับคืน โดยถวายหลวงพ่อไว้แจกจำนวนเล็กน้อย

พระเกษเจดีย์นี้ ได้มีผู้เอาไปทดลองยิงด้วยปืน ปรากฏว่ายิงไม่ออก

10. เหรียญพระแก้วมรกต (พ.ศ. 2517)

ข้าราชการพัฒนาที่ดิน ขออนุญาตสร้างเพื่อแจกเป็นของที่ระลึกในโอกาสจะย้ายจากจังหวัดอุบลฯ โดยขออนุญาตสร้างประมาณ 300 เหรียญ เมื่อสร้างเสร็จนำมาถวาย ซึ่งหลวงพ่อดีเอาเหรียญทั้งหมดเก็บไว้ได้ฐานพระประธานในศาลาเป็นเวลานานวันระหว่างพรรษา ครั้นออกพรรษาแล้วผู้สร้างมาขอรับคืน หลวงพ่อก็มอบให้ไป

ระหว่างวันที่รับพระคืน เป็นวันออกพรรษา มีคนมาวัดมาก คุณชัยสิทธิ์ก็มาด้วย พบคณะผู้สร้างอยู่หน้าวัด และถูกถามว่า **จะเอาเหรียญใหม่ รับเอาณะเดี๋ยวมุด เหรียญละ 30 บาท** คุณชัยสิทธิ์บอก **ไม่เอา** ในใจนึกว่า **ไปขอเอากับหลวงพ่อก็ได้** และซักถามรายละเอียดของพระรุ่นนี้ ได้ความว่าถวายปัจจัยหลวงพ่อบริจาคไปจำนวนหนึ่ง (ไม่ทราบเท่าไรเพราะว่าลืม)

เมื่อคุณชัยสิทธิ์ไปกราบหลวงพ่อบริจาคได้ถามว่า **เขาถวายเงินเท่าไร**

พระเกษเจดีย์ (2517)

คณะศิษย์โรงเรียน นายเรืออากาศ สร้าง

หลวงพ่อบอกว่า **เปล่า ไม่ได้ถวาย คงถวายแต่เหรียญมา 35 เหรียญเท่านั้น**

คุณชัยสิทธิเลยฟ้องว่า **ตอนนี้เขากำลังขายเหรียญหลวงพ่อยุ่หน้าวัดกันแล้ว**

หลวงพ่อร้องว่า **อ้าวก็ไหนว่าจะเอาไปแจก กลับเอามาขาย เออ เขาไม่รวยหรอก**

ตกลงหลวงพ่เลยไม่แจกเหรียญพระแก้วในวันนั้น

ต่อมาภายหลังท่านไม่มีพระจะ

แจก จึงนำเหรียญพระแก้วทั้ง 35 เหรียญ แจกจนหมด

11. เหรียญหลวงพ่ชา รุ่นแรก (พ.ศ. 2518)

สมัยหลังนี้หลวงพ่ไม่มีใครอยากจะมี การสร้างพระเครื่องขึ้นมาแล้ว แต่ติดขัดที่ท่าน ได้เคยอนุญาตคุณกมล สินธุเชาน์ และคุณชัย สิทธิ เตชะศิริธนะกุลไว้ตั้งแต่ปี 2516 สมัยรับ พัดยศ คุณกมลและคุณชัยสิทธิก็อ้างว่าได้เคย ขอสร้างเหรียญไว้แล้ว คราวนี้จะสร้างเป็น

เหรียญรูปเหมือนหลวงพ่ โดยถือโอกาสสร้างแจกในงานฌาปนกิจศพแม่ชีพิมพ์ ช่วงโชติ โยมแม่หลวงพ่ในวันที่ 25 ก.พ. 2518

เมื่อหลวงพ่อนุญาตแล้ว มีการประชุมกันว่า จะทำเหรียญออกมาลักษณะไหน ผู้สร้างได้หอบเอาเหรียญรูปแบบต่าง ๆ ไปถวายหลวงพ่ดูเพื่อพิจารณานับร้อยเหรียญ หลวงพ่อดาลัย บอกว่า **จะเอาใจก็เอา**

เมื่อสร้างเหรียญเสร็จแล้วนำเหรียญทั้งหมดมาถวายหลวงพ่ ซึ่งท่านเห็นแล้วก็แสดงความพอใจ

ครั้งถึงวันพระ ท่านได้นำเหรียญรุ่นนี้ออกมาทอดในศาลา ขณะที่มัลลิกศิษย์มาชุมนุมกันหลายคน เจ้าของร้านโพธิ์ทองเกษานั่งอยู่ ด้วย แย้งขึ้นว่า **เหรียญไม่สวย ไม่เหมือนหลวงพ่ ถ้าผมทำจะทำได้ดีกว่านี้** หลวงพ่จึงว่า **จันก็ไม่ต้องแจก ถ้าไม่เหมือนเฮา**

ท่านกล่าวกับคุณกมลและคุณชัยสิทธิว่า **ดูสิแค่เราเอาทำแหยมลงไปใต้น้ำร้อนข้างเดียวแล้วชักออกทัน ตกลงเหรียญเก็บไว้ก่อนนะ วันดีคืนดีจะคืนให้หรอก**

หลวงพ่ได้เอาเหรียญทั้งหมดใส่ไห ปิดปากไหอย่างแน่นหนาเก็บไว้บนกุฏิท่านถึง 4 ปี จึงได้นำออกมาแจก และในงานฌาปนกิจศพโยมแม่ของท่านก็เป็นอันว่าไม่ได้แจกด้วย

เหรียญรุ่นแรก 25 ก.พ. 2518

ปี 2521 เป็นปีที่ท่านได้มอบเหรียญคืนให้คุณกมลและคุณชัยสิทธิ โดยท่านได้ถามว่าจะให้อะไรอย่างหนึ่งจะเอาไหม ทั้งสอง คนย้อนถามว่าให้อะไรหลวงพ่อบอกแต่ย้าว่าจะเอาไหม ตกงกกับอกว่าเอา ท่านจึงเผยว่าวันนี้วันดีแล้วละ จะคืนเหรียญที่เก็บไว้ 4 ปีให้ แต่บอกมาครั้งเดียวนะว่าจะเอาคืนเท่าไร เมื่อเอาไปแล้วห้ามมาขออีก

คุณกมลและคุณชัยสิทธิได้ขอเหรียญทองคำคืนทั้งหมด (28 เหรียญ) ส่วนเหรียญเงินขอคืน 200 เหรียญ ถวายหลวงพ่อบอก 300 เหรียญ (สร้าง 500 เหรียญ) และเนื้อทองแดงขอคืน 500 เหรียญ ถวายหลวงพ่อบอก 2504 เหรียญ

ปัจจุบันเหรียญรุ่นนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก มีการเช่าบูชาและแสวงหาในเรือนพัน

12. พระเครื่องรุ่นที่ระลึกกลับจากอังกฤษ (2518-2519)

ปลายปี พ.ศ. 2518 หลวงพ่อบอกเดินทางไปประเทศอังกฤษ คุณชัยสิทธิได้ปรึกษากับท่านอาจารย์ของ พระเลขาฯ ของหลวงพ่อบอกว่าจะสร้างพระเป็นที่ระลึกเวลาหลวงพ่อบอกกลับ จึงมีจดหมายไปกราบขออนุญาต ซึ่งหลวงพ่อบอกได้ตอบกลับมาว่าให้สร้างแต่พอสมควร

คุณชัยสิทธิได้สร้างพระรุ่นกลับจากอังกฤษ 2 พิมพ์ คือพิมพ์ใหม่และพิมพ์เล็ก (เฉพาะพิมพ์เล็กทำล้อพิมพ์พระของขวัญวัดปากน้ำ) โดยทำเป็นพระเนื้อผงหน้าทองคำ หน้าเงินและเนื้อผงล้วน ๆ ด้านหลังพระพิมพ์ใหม่มีตัวหนังสือจมลูกลงไปในเรื่องพระความว่า "ที่ระลึกกลับจากอังกฤษ" ส่วนพิมพ์เล็กทำเป็นรูปใบโพธิ์ไว้ที่ด้านหลังและมีตัวหนังสือ "ชา" อยู่กลางใบ โพธิ์

จำนวนสร้างพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด 1,627 องค์ พิมพ์เล็ก 1,731 องค์ รวมเป็น 3,358 องค์ โดยถวายหลวงพ่อบอกไว้ส่วนหนึ่ง

พระพิมพ์ที่ระลึกกลับจากอังกฤษนี้หลวงพ่อบอกได้ส่งไปให้หน่วยทหารที่ขอพระมาที่ท่าน เพื่อไปแจกเหล่าทหารดั่งรายละเอียด ต่อไปนี้

19 ก.ค. 20 ส่งพระให้ ผบ.รฐป.จก.นย.192 บ้านทอน อ.เมือง จ.นราธิวาส ตามที่ได้ขอมาเป็นจำนวนพอสมควร

รุ่นแรกที่ระลึกกลับจากอังกฤษ พิมพ์ใหญ่ หลังลายเข็นต์

รุ่นแรกที่ระลึกกลับจากอังกฤษ พิมพ์เล็ก

29 ก.ค. 20 ส่งพระให้ผบ.รूप.คชสีห์ อ.หล่ม

สัก จ.เพชรบูรณ์ และส่งให้ ผบ.รूप. เชียงแสนเขาค้อ อ.

หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ในวันเดียวกัน

พระทั้งหมดที่ส่งไปนั้นเป็นพิมพ์ใหญ่เนื้อผงไม่มีหน้าเงินและ ทองคำ

เฉพาะวันที่ 17 ก.ค. นั้นท่านแจกพระให้กับคนกรุงเทพฯ ไป 230 องค์ หลังจาก
กลับมาจากอังกฤษได้วันเดียว (กลับวันที่ 16)

13. เหรียญคำชะอี (พ.ศ. 2519)

ของดกล่าวถึงชื่อผู้ขออนุญาต ซึ่งผู้ขออนุญาตสร้างและได้รับอนุญาตแล้ว แต่ว่า
หลวงพ่อกำห้ามไม่ให้ทำเป็นรูปของท่าน คงให้ทำแต่รูปเจดีย์ (พระธาตุโพธิญาณ) แต่ผู้สร้างก็ทำ
เป็นรูปท่านนั่งบนขอนไม้ถือไม้เท้าด้วยมือขวา ด้านหลังจึงทำเป็นรูปเจดีย์

วันหนึ่งคุณชัยสิทธิไปติดต่อพิมพ์หนังสือที่หนังสือพิมพ์ลานโพธิ์
คุณแล่ม จันพิศาล บก. ลานโพธิ์เอาเหรียญคำชะอีเนื้อทองคำออกมาอวด
คุณชัยสิทธิเห็นก็เอะอะว่า พระยังไปไม่ถึงวัดเลย ไปได้มายังไง

เมื่อกลับถึงอุบลฯ ก็ไปฟ้องหลวงพ่อกว่า เหรียญคำชะอีเขาแจกกัน
แล้ว หลวงพ่อก็กว่าแจกกันได้อย่างไร ท่านยังไม่เห็นพระเลยสักองค์เดียว จึงสั่ง
ให้อาจารย์ช้อง จดหมายไปเตือนเอาพระมาถวายเสียก่อน เมื่อนำพระมาแล้ว
หลวงพ่อก็กว่า สร้างก็องค์ เขารายงานว่าสร้างเนื้อทองคำ เนื้อเงิน และ
ทองแดงจำนวนเท่านั้นองค์ เมื่อถามถึงบล็อก เขาบอกว่าไม่ได้เอามา แต่รับ
ว่าจะเอาบล็อกมาถวาย แต่ก็ไม่ได้เอามา ทางวัดได้ทวงถามเรื่องบล็อกไป โดย
จดหมายหลายฉบับ ไม่ทราบผล หลวงพ่อกจึงไม่แจก และท่านได้นำพระชุดนี้
ทั้งหมดลงฝังในโบสถ์

เหรียญรุ่นนี้จึงเป็นปัญหามาก ถ้าพบเห็นข้างนอกขอให้ทราบว่ามีเหรียญที่หลวง
พ่อธิษฐานจิต ซึ่งหลวงพ่อกได้มอบหมายให้คุณชัยสิทธิออกแถลงการณ์ ชี้แจงแก่คนทั่วไป ทั้ง
ทางวิทยุและหนังสือพระเครื่องหลายฉบับว่า เหรียญหลวงพ่อกไม่มี ทางวัดไม่รับผิดชอบเรื่อง
เหรียญ

ต่อมาถึงปี 2521 หลวงพ่อกได้แจกเหรียญรุ่นแรกกรุณาปนกิจศพโยมแม่ คนทั้งหลายก็
เข้าใจว่าที่ทางวัดแถลงการณ์ว่าหลวงพ่อกไม่มีเหรียญนั้นคือเหรียญรุ่นนี้ เกิดสับสนกันอยู่นานปี
(เพราะออกมาไล่เสียกัน)

แถลงการณ์ครั้งนั้นทำไม่ชัดเจนพอ จึงเป็นจุดแรกที่ทำให้คนทางไกลโดยมากคิดว่า
หลวงพ่อกไม่มีพระเครื่องทั้ง ๆ ที่ความจริงมี

ต้องกล่าวโทษเหรียญคำชะอีเป็นเหตุ

14. พระเครื่องรุ่นสุดท้าย ห้าเหลี่ยมเล็ก (2520)

นาวาอากาศเอก ณรงค์ ดิถีเพ็ง สร้างถวาย โดยสร้างขึ้นก่อนเป็นจำนวน ห้าหมื่นองค์ นำมาพร้อมกับผ้าป่าจาก สนว. 01 ที่มาทอดวัดหนองป่าพง เมื่อกราบเรียนท่านเรื่องนำพระมา แล้วก็ถามต่อไปว่าถ้าหลวงพ่อกจะแจกจะทำแค่ห้าหมื่นองค์เท่าที่เห็นนี้ แต่ถ้าจะเอาลงโบสถ์ จะทำเพิ่มขึ้นให้ครบแปดหมื่นสี่พันองค์

หลวงพ่อบอกว่าจะเอาลงโบสถ์

พระชุดนี้จึงมีจำนวนมากที่สุดเท่าที่มีการสร้างพระถวายหลวงพ่อดังนั้น

ภายหลังมีผู้มาขอพระจากหลวงพ่อกันเป็นจำนวนมาก ท่านไม่มีพระแจก จึงนำพระชุดนี้ออกแจกและท่านได้บอกทุกคนว่า นี่เป็นรุ่นสุดท้าย ต่อไปจะไม่อนุญาตให้ใครทำอีก

พระรุ่นนี้ได้แจกจ่ายออกไปเป็นจำนวนมาก แต่ส่วนหนึ่งก็เอาลงฝังในโบสถ์พร้อมกับเหรียญคำชะอี พระรุ่นสุดท้ายนี้จึงมีทั้งที่แจกออกไปและไม่แจกเพราะว่าได้เอาลงโบสถ์ไว้เป็นอุเทสิกะเจติยสังฆาทอพระศาสนาต่อไป

ห้าเหลี่ยมเล็กของหลวงพ่อกษาโดยมากไปตกอยู่กับทหารอากาศ สมัยที่พระแจกออกใหม่ ๆ แถวดอนเมืองรู้จักพระพิมพ์นี้เป็นอันมาก เขาเรียกว่าปากน้ำหลวงพ่อกษา เพราะเห็นว่าเนื้อหาของพระรุ่นนี้คล้ายคลึงกับพระวัดปากน้ำ

เคยพบเห็นกระจัดกระจายอยู่ทางเหนือเหมือนกัน คือที่เชียงใหม่ ซึ่งนักเล่นพระเครื่องทางโน้นไม่รู้ว่าเป็นพระอะไรของใคร

ปัจจุบันพระรุ่นนี้ได้รับความนิยมมาก จนกระทั่งมือผีได้ลงมือปลอมแปลงออกมาแล้ว แต่ว่าทำไม่ได้ไม่เหมือน ขอให้พิจารณารูปที่ลงพิมพ์นี้ไว้เป็นหลัก ผิดเพี้ยนจากนี้เป็นของปลอมทั้งสิ้น

วัตถุมงคลและพระเครื่องของหลวงพ่อกษาทั้งหมดที่ได้กล่าวถึงนี้ ล้วนเป็นสิ่งรวบรวมขึ้นโดยยาก ซึ่งไม่อาจจะทำได้ครบถ้วนทุกพิมพ์ บางรุ่นบางพิมพ์ก็เป็นของหลวงพ่อกษาเหมือนกัน แต่ไม่ทราบเวลาที่สร้างแน่ชัด จึงกำหนดลงเป็นรุ่นในแต่ละ พ.ศ. ไม่นัด

พระเครื่องและวัตถุมงคลต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นพระที่ได้สร้างขึ้นระหว่างปี 2513-2520 ก็แล้วกัน

1. ล็อกเก็ต (ประมาณปี 2520)

คุณเบญจพร มณีรัตน์ คุณยุวดี แซ่จั้ง และคุณสะอาด คุณศิริ ร่วมกันสร้างเป็นส่วนตัวโดยทำเป็นรูปหลวงพ่อกษานั่งเต็มองค์สวมแว่นตา และรูปยืนเต็มองค์ ประสานมือไว้ข้างหน้าจำนวนสร้าง 7 อัน

คุณยุวดีได้นำ ล็อกเก็ตถวายหลวงพ่อกษาคุณชฎานจิต ท่านรับล็อกเก็ตทั้งหมดมาทำไว้ในมือแล้วคลึงล็อกเก็ตไปมา ในขณะที่รับแขกไปด้วย ท่านคลึงล็อกเก็ตนานนับ 15 นาทีก็ส่งคืนให้ เมื่อรับคืนแล้วก็แจกจ่ายกันไปจนหมด

2. หลวงพ่อกษารุ่นพระนวกะ (ประมาณปี 2517)

รุ่นพระนวกะ เนื้อ
วาน 108 ผสมเส้น
เกษา

มีชาวใต้คนหนึ่ง ไม่ทราบชื่อ มาอยู่ปฏิบัติธรรมกับหลวงพ่อบุชาที่
วัดหนองป่าพง ได้กราบเรียนหลวงพ่อบุชาว่ามีความสามารถในการผสมวานทำ
พระ และเคยสร้างพระหลวงพ่อบุชามาแล้วหลายรุ่น หลวงพ่อบุชาก็อนุญาตให้
ทำ โดยทำเป็นที่ระลึกให้แก่พระนวกะที่บวชในปีนั้น จึงเรียกอีกชื่อว่าหลวง
พ่อบุชารุ่นนวกะ จำนวนสร้างทั้งหมดไม่เกิน 100 องค์ เป็นพระพิมพ์ที่หายาก
มากอีกพิมพ์หนึ่ง

3. ลูกอม (ประมาณปี 2513)

โดยมากลูกอมนี้เกิดขึ้นเพราะเนื้อพระเหลือจากพิมพ์พระก็เอามา
ปั้นเป็นลูกอม หลวงพ่อบุชาก็แจกลูกอมนี้ในระหว่างปี 2513 เนื้อของลูกอมจะ
เหมือนเนื้อพระหลวงพ่อบุชารุ่นใหญ่อยู่รุ่นหนึ่ง

4. พระสมเด็จหลวงพ่อบุชา (ประมาณปี 2514-15)

พระพิมพ์นี้หลวงพ่อบุชาก็เป็นผู้แจกแก่ญาติโยม เป็นพระที่หลวง
พ่อบุชามอบให้จำนวนหนึ่งสำหรับเอาไปแจกแก่ญาติโยมทางวัดอรัญญวาสี
(ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้สร้างถวายหลวงพ่อบุชา)

5. รูปถ่ายหลวงพ่อบุชา (ประมาณปี 2517-18)

รูปถ่ายที่หลวงพ่อบุชานำมาแจกนั้นเท่าที่ทราบมีอยู่หลาย
รูปแบบ แต่ได้มีการทำซ้ำซ้อนหลายก็อปปีในสมัยหลัง จึงทำให้เกิดความสับสน ไม่อาจ
ทราบได้ว่ารูปไหนท่านได้อธิษฐานจิตหรือไม่ได้อธิษฐานจิต คงมีรูปถ่ายอยู่เพียงแบบ
เดียวคือแบบหน้าตรงครึ่งองค์ตามที่ได้ลงภาพนี้เท่านั้นที่มั่นใจได้ว่าท่านได้อธิษฐานจิต

6. จานรองรูปหลวงพ่อบุชา (ประมาณปี 2521)

ธนาคารไทยพาณิชย์สร้างแจกเป็นของขวัญแก่ลูกค้าของธนาคาร
ไม่ทราบจำนวนสร้าง

7. เหรียญหลวงปู่ท้าว วัดศิริมงคล (นาเจริญ) รุ่นพิเศษ ปี

2520

ธนาคาร กรุงเทพ จำกัด ขออนุญาตหลวงพ่อบุชาสร้างเหรียญสำหรับแจก
เป็นของที่ระลึกแก่ลูกค้าของธนาคาร หลวงพ่อบุชาก็อนุญาตให้ทำรูปท่าน แต่บอกว่าให้ไปหารูป
อาจารย์องค์อื่น ทำเสร็จแล้วท่านจะปลุกเสกให้ทางธนาคารจึงเลือกเอาหลวงปู่ท้าวและไปกราบ
ขออนุญาตหลวงปู่ท้าวซึ่งท่านก็อนุญาตให้ทำ

เมื่อเหรียญสร้างเสร็จแล้วคุณพจน์ เป็งศิริวรรณ ได้เป็นผู้นำเหรียญทั้งหมดมาถวาย
หลวงพ่อบุชาก็ได้เก็บเหรียญไว้กับท่าน 1 คืน วันรุ่งขึ้นก็มอบคืนให้หลังจากนั้นทางธนาคาร
จึงนำเหรียญทั้งหมดไปถวายหลวงปู่ท้าวปลุกเสกซ้ำอีกที

เหรียญ 5 พระอาจารย์
(เหรียญฟ้าสั้น)
พ.ศ. 2516
สมาคมเบญจมหา
ราชสร้าง

นอกจากพระเครื่องทั้งหมดที่กล่าวถึงมาจนบัดนี้นั้น ยังมีพระเครื่องที่หลวงพ่อกษาไปร่วมพิธีปลุกเสกอีกหลายรุ่นหลายพิมพ์ เช่น พระแก้วบุษราคัมและพระเจ้าใหญ่อินแปลง ปี 2516, เหรียญหลักเมืองอุบลฯ รุ่นแรก, เหรียญพระสัมพันธู์เจ้ากับ 5 พระอาจารย์ ของสมาคมเบญจมหาราช, เหรียญ ร.9 รุ่นคณะสงฆ์ สร้างถวาย, เหรียญหลวงพ่อกิม อุปีชฌาย์หลวงพ่อกิม ซึ่งสร้างแจกในงานฌาปนกิจหลวงพ่อกิม เฉพาะเหรียญหลวงพ่อกิมนี้หลวงพ่อกิมปลุกเสกองค์เดียว นอกนั้นปลุกเสกหมักร่วมกับคณาจารย์อื่น ๆ ทั่วประเทศ และยังมีพระขนนก สระบุรี และเหรียญพระเจ้าตากสิน สระบุรี อีกรุ่นหนึ่งด้วย ที่ท่านได้ไปร่วมปลุกเสกและคงจะมีอยู่อีกแต่ยังสืบค้นไม่พบ

ในโอกาสหน้าหากได้รับข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นกว่านี้บางทีจะได้อีกกลับมาบันทึกเรื่องพระเครื่องของหลวงพ่อกษากันอีก โดยละเอียดและพิสดารกว่าเดิม

